

ville gjøre Alt, hvad vi kunne for Smøreyporten og for at bevare det danske Smørs gode Renomme paa det engelske Marked. Det er jo en Selvfølge, at vi ville det; thi hele Samfundets Velbære hviler jo paa Landbruget, og Landbruget hviler for Tiden igjen hovedsagelig paa Smørproduktionen. Gaar det galt med Smørproduktionen, taber vort Meierismør sit gode Renomme, saa gaar det ikke heldigt for Landbruget, og gaar det ikke heldigt for Landbruget, saa gaar det heller ikke heldigt for noget Andet her i Landet. Vi skulle altsaa gjøre Noget i denne Retning, men hvorfor saa ikke gaa til, hvad det ærede Medlem her bag ved mig (S. Hage) foreslog, rent ud at forbyde Udførselen af Kunstsmør her fra Landet. Der er ikke en Eneste, som kan paavise, at nogen som helst berettiget Interesse lider under et saadant Forbud. Lad Indførselen være fri, saa at Arbejdere og andre Smaafolk kunne faae baade Kunstsmør og Meierismør saa billigt som muligt, lad Konfurrencen vedblive; men lad os forbyde Udførselen af Kunstsmør! Det er det Radikaleste, vi i denne Henseende kunne gjøre ligeover for det engelske Marked. Vi vise det derved, at vi i den Retning ville gaa saa vidt, som vi paa nogen mulig Maade kunne. Vore Smørproducenter lide ikke under det; thi lad os huske paa, at selv om Indlandet er opfyldt af Kunstsmør fra den ene Ende til den anden, saa vil Prisen paa det gode Meierismør være akkurat den samme, som om der ikke var et eneste Pund Kunstsmør her i Landet. Det har nemlig det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds (Zauber) Ret i, at det er ikke Handelen her, som bestemmer Smørpriserne, men det er Udlandet. Der blive Smørpriserne fastsatte helt igjennem; men jeg skal indrømme, at selv om man vil gjøre det, selv om vi forbyde Udførselen af Kunstsmør her i Landet, vilde vi derfor ikke være sikrede mod Bedrageri. Jeg tror ikke, der er anden Vej at gaa end den, der blev antydet af det ærede Medlem fra Stege (Bojsen). Vi maa, hvis vi ville sikre vort Smør dets Renomme paa det engelske Marked, absolut faae indsat en Kontrol, ikke her i Landet, men paa det Udførsningssted i England, hvortil vi føre det. Jeg tror, det er den eneste Vej at gaa, og det er ikke alene min Mening, men ogsaa Smørhandleres og Smørproducenters Me-

ning, at vi maa have en stærkere Kontrol i England, hvilket vilde være en Garanti for Englænderne, som nu føle Savnet deraf over for vor Smøreyport. Men, selv om vi gjøre Alt, hvad vi kunne i den Retning, er det Bæst dog tilbage, og det Bæst er det, som ogsaa er antydet i Motiverne til Lovforslaget, at Udlandet, særlig Holland, fylder Kunstsmør i danske Smørfustager og fører det over paa det engelske Marked som dansk Herregaardsmør. Det er jo en Sag, der nærmest vedrører det danske Udenrigsministerium, og da vi jo efter Sigende have et i Udlandet høit anset Ministerium her i Landet, og da vi vel kunne gaa ud fra, at Hollænderne, skjøndt de ere skabte som Hollænder, i og for sig ikke synes om Bedragerier, kan jeg ikke foreslaa Andet, end at dette i Udlandet saa høit agtede Ministerium maatte kunne finde et velvilligt Øre i de udenlandske Stater, hvor slige Bedragerier udføres. Det glæder mig at høre, at den ærede Indenrigsminister mener, at der allerede er gjort en Del, og jeg haaber, at der vil blive gjort saa Meget, ikke alene der, men ogsaa i England, at naar vi en Gang senere faae denne Sag til Forhandling, Ministeren da ikke behøver i Motiverne at vise hen til den Fare, der deri er for den danske Smøreyport. Dersom ikke Tiden havde været saa langt fremstreden, kunde jeg have havt Øyst til at fremkomme med en Del, ganske vist ikke saa faa, Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ribe (Buff), men jeg vil kun ganske kortelig sige, at det vistnok er en urigtig Opfattelse, og at den næppe stemmer med, hvad der vil være heldigt for os her i Danmark, naar han siger, at vi i mange Tilfælde hovedsagelig ville komme til at indrette vor Toldpolitikk paa samme Maade som vore Naboer. Jeg vil kun ganske korteligt modsige det, for ikke at træffe Tiden ud og derved unblænde at rette mig efter den Anmodning, der kom fra Formandsstolen. Der var Meget, der kunde siges imod det ærede Medlem i den Retning, og jeg er overbevist om, at han ikke har Ret; vi maa indrette vor Toldpolitikk efter som det passer os bedst her i Landet, og jeg tror, at saa lidt Bestyttelse som muligt i et Land som Danmark tjener os bedst. Til Slutning vil jeg fremsøre til Overveielse for det ærede Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, om det er rigtigt nu at